

در گفتگو با هادی صیاد مدرس آواز و رهبر گروه موسیقی درمانی مایا مطرح شد: ذائقه موسیقایی جامعه و زمینه های پیشرفت موسیقی تغییر یافته است

قدما شعر بی آهنگ را کامل می دانند ، ولی معتقدند موسیقی بدون شعر و آواز از بیان مطلب عاجز است. چنان که امیر خسرو دهلوی موسیقی را به عروس تشبیه کرده و نغمه را زیور آن دانسته است!

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ، هنر و رسانه گزارش خبر، موسیقی و شعر و آواز از دیر باز با بشر همراه بوده اند و آنها را می توان در کنار هنر نقاشی در زمره اولین مکاتب هنری بشری رده بندی کرد. با وجود استقلال و پیشرفت موسیقی در طول سالیان، باید اذعان داشت شعر و آواز در این تکامل موسیقی نقشی بی بدیل داشته اند و تصور موسیقی بدون آواز هیچگاه ممکن نخواهد بود. تا جایی که قدما شعر بی آهنگ را کامل می دانند ، ولی معتقدند موسیقی بدون شعر و آواز از بیان مطلب عاجز است. چنان که امیر خسرو دهلوی موسیقی را به عروس تشبیه کرده و نغمه را زیور آن دانسته است.

به منظور آشنایی بیشتر با جایگاه آواز و موسیقی در جامعه کنونی و اثرات آن بر زندگی روزمره افراد با «هادی صیاد» به گفتگو نشستیم. او که تحصیل کرده موسیقی از دانشگاه علمی کاربردی و کلاس های رهبری ارکستر را در دانشگاه کنسرواتوار تهران گذرانده اند است و امید دارد با توجه به استعداد های فراوانی که در کشور عزیزمان ایران وجود دارد موسیقی و آواز پیشرفت خواهد کرد.

این کارشناس موسیقی در حدود سی سال در رشته آواز فعالیت دارد و نزدیک به دو دهه به تدریس آواز و صداسازی تخصصی مشغول است. او که بیش از یک دهه نیز در زمینه موسیقی درمانی فعالیت می کند و در این زمینه تحقیقات و پژوهش های متعددی را به انجام رسانده است.

او که سرپرستی گروه موسیقی درمانی مایا را در برخی از شهر های شمالی کشور بر عهده دارد، با ما از فراز و فرود موسیقی و آواز سخن گفته است:

جایگاه موسیقی و آواز در زندگی امروزی را چگونه ارزیابی می کنید؟

با وجود جایگاه رفیع موسیقی در دنیا، موسیقی سنتی ما نتوانست آنطور باید و شاید نیاز موسیقایی جوانان ما را برآورده کند.

بر همین اساس بیشتر جوانان ما به سمت موسیقی های پاپ و غیره رو آوردند. از سویی وارد شدن به عرصه های موسیقی پاپ و غیر می تواند به رشد موسیقی ما کمک کند. امروز ما باید کاری کنیم که شکل جدیدی از موسیقی سنتی را به جامعه نشان دهیم تا جوانان گرایش بیشتری به موسیقی اصیل پیدا کنند.

تغییر ذائقه موسیقایی مردم را ناشی از کدام امر می دانید و این تغییر به رشد موسیقی کمک کرده یا آسیب زده است؟

بخشی از این تغییر ذائقه به پیشرفت تکنولوژی و علم ارتباط دارد و هم‌اگونه که علم پزشکی و آموزش و سیاست تغییر کرده است، طبعاً تغییر ذائقه موسیقایی نیز طبیعی است. تمام اساتیدی که در گذشته آواز می خواندند برای بنده قابل احترام هستند اما آن موسیقی برای ذائقه آن زمان بود و این طبیعی است که امروز ما شکل جدیدی از موسیقی را باید به جامعه ارائه دهیم که با ذائقه امروزی همخوانی داشته باشد

تفاوت آواز در نسل قدیم و جدید؟

در دوران قدیم صدا بر موسیقی قالب بود و این نشان از توانمندی خواننده های آن دوره داشت اما متأسفانه امروزه موسیقی بر خواننده قالب است. شاید یک دلیل افزایش بی رویه خواننده هم همین موضوع باشد که یک عده به مدد موسیقی و دستگاه های صدا برداری ادای خواننده ها را در می آوردند و به اصل موسیقی و آواز ضربه وارد می کنند.

آیا ورود به مقوله آواز سن و سال دارد یا در هر سنی می توان آواز خواند؟

کسی که کلام دارد و صحبت می کند اگر حنجره او آسیب ندیده باشد می تواند با آموزش صحیح خوانندگی، خواننده شود شرایط سنی فقط در توانمندی خواننده در گام های بالا تأثیر گذار است امروزه تکنیک حرف اول را در خوانندگی و آواز می زند.

آیا موسیقی فقط جنبه سرگرمی دارد یا جنبه درمانی و بهبود اوضاع روحی و روانی هم دارد؟

کشورهای پیشرفته سالهای گذشته تحقیقاتی در مورد تأثیر موسیقی درمانی بر گیاهان و حیوانات انجام شده که قابل قبول بوده اما امروزه در مورد تأثیر موسیقی درمانی بر بیماران ام اس و سرطانی و آلزایمر و مخصوصاً تأثیر مستقیم بر بیماران دارای اختلال اعصاب و روان دارد و خیلی اختلالات دیگر مطالعاتی انجام شده است موسیقی صد درصد بر روح و روان انسان تأثیر می گذارد موسیقی غذای روح است.

رئیس سازمان نظام روانشناسی و مشاوره در همایش ملی روانشناسی صنعتی و سازمانی اعلام کرد طبق پیش‌بینی‌ها سال ۲۰۳۰ افسردگی در کشورهای پیشرفته به رتبه یک خواهد رسید و نیاز به خدمات سلامت روان بیشتر می‌شود این یک زنگ خطر است و موسیقی درمانی می‌تواند یکی از راه‌های مناسب برای پیشگیری از افسردگی و اضطراب در جامعه باشد بنده در این سال‌هایی که موسیقی درمانی فعالیت می‌کنم تجربیات بسیار خوبی کسب کرده‌ام که توانسته‌ام در این امر به موفقیت‌هایی برسم. آنجا که گفته‌اند موسیقی غذای روح است بیراه نگفته‌اند و حتی می‌توان گفت موسیقی درمان روح است.

تدریس آواز و خوانندگی به چند شیوه می‌باشد و بهترین آن کدام است؟

برای یادگیری آواز و خوانندگی باید در چند زمینه مهارت پیدا کرد. اولین و مهمترین مهارت برای خوانندگی و آواز یادگیری تکنیک‌های آواز می‌باشد که متأسفانه امروزه کمتر به این مسئله پرداخته می‌شود. تکنیک برای خواننده مانند گواهینامه رانندگی برای راننده می‌باشد تا زمانی که شما تکنیک‌های آوازی را یاد نگیرید، هرگز نمی‌توانید در مهارت‌های دیگر موفق شوید مهارت بعدی ردیف‌های آوازی می‌باشد که به سبک‌های تهران و اصفهان و تبریز یا ترک تقسیم می‌شود متأسفانه بعضی از اساتید امروز اصلی‌ترین مبحث که همان تکنیک می‌باشد را آموزش نمی‌دهند و فقط تصنیف خوانی و یا ردیف آوازی آموزش می‌دهند بعضاً بعضی از فارغ‌التحصیلان با اینکه از آواز و خوانندگی سر رشته‌ای ندارند و حتی یک جلسه هم کلاس آواز نرفته‌اند چون سلفژ را در دانشکده‌های موسیقی یاد گرفته‌اند به خود اجازه آموزش آواز و خوانندگی می‌دهند و این باعث می‌شود که با تمرین غلط حنجره هنرجو در این کلاس‌ها آسیب غیر قابل جبران می‌بیند و هنرجو از آواز و خوانندگی زده می‌شود.

چه توصیه‌ای به علاقه‌مندان به موسیقی به ویژه آواز دارید؟

به علاقه‌مندان به آواز و خوانندگی توصیه می‌کنم در گام اول با عشق و علاقه خوانندگی را انتخاب کنند و تنها از روی چشم و هم چشمی یا اصرار دیگران وارد این عرصه نشوند. دوم اینکه در انتخاب آموزشگاه و مدرس آواز دقت کنند. حنجره ساز نیست که اگر سیم پاره بشود بتوان آن را تعمیر یا تعویض کرد. تمرین غلط باعث آسیب‌های جدی می‌شود که گاهی برای درمان تارهای صوتی باید جراحی کرد. تورم تارهای صوتی و ندول حنجره و لارنژیت از بیماری‌های رایج در خوانندگان است.

به همین منظور توصیه می‌شود علاقه‌مندان خوانندگی را با علم و آگاهی کامل دنبال کنند و نگاه علمی و حرفه‌ای به این موضوع داشته باشند.